

— Почѣкайте още малко, казалъ Пахомъ.

— Добре. А знаешъ ли ти, Пахоме, че Руссията ще са бие съ турците? Знаешъ ли ти, че негово превосходителство ми рѣче: „българете ще бѣдатъ отнѣти отъ турците?“ Ти, Пахоме, трѣба да ми служишъ хубаво и да ма необкрадвашъ; а когато са освободи Българията, то азъ ще та направа паша въ Тѣрново. . . . Чуешъ ли?

— Чуя, казалъ Пахомъ и помислилъ си: „Ако азъ стана паша въ Тѣрново, то чорбаджиятъ ми какавъ ли ще да стане!“

— А иска ли ти са, Пахоме, да имашъ български царь? Искан ли ти са да чуешъ, че поповете пѣятъ въ Тѣрновските черкови: „помолимся о здравии господаря нашего Нича?“

— Искан ми са, казалъ Пахомъ.